

for de unge Artilleri- og Ingenieur-Officerer at gennemgaa denne Klasse, men jeg tror ikke, at det har Stort at betyde, at denne Bestemmelse mangler i Loven, idet Erfaringen viser og vistnok steds vil vise, at det kun er rent undtagelsesvis, at disse Officerer ikke gennemgaa den ældste Klasse, og det ligger helt naturligt deri, at man ved senere Forfremmelser vistnok ikke vil undlade at tage særligt Hensyn til netop de Officerer, som have gennemgaaet Klassen, og som saaledes ville blive stillede gunstigere end de andre, som ikke have gennemgaaet den.

Den ærede Landssthingsmand her ligeoverfor (S. Andersen) omfattede Clevfskolen og Officersskolen med en Forhørlighed, over hvilken jeg ikke lige saa lidt som et andet Medlem her i Salen, kan undlade at glæde mig. Den ærede Landssthingsmand udtalte, at han maatte være uenig med Regjeringen netop paa det eneste Punkt, hvor der synes at være Enighed mellem Regjeringen og Folkethinget. Den ærede Landssthingsmand har værgt sig imod, at man skulde tillægge ham den Formening, at han vilde oprette det gamle Landkadetakademi, men det forekommer mig, at den Organisation, som han havde tænkt sig, at Clevfskolen skulde faae, og den Bestemmelse, den skulde have, i en væsentlig Grad vil nærme denne Skoleanstalt til det gamle Kadetakademi, i det Mindste saae jeg ingen anden Forskjel, end at det ærede Medlem vilde have Officers- og Underofficers-Cleverne paa det første Stadium af deres Uddannelse uddannede sammen. Jeg har troet at burde gaa til den Organisation, som foreligger i Regjeringens Forslag med Hensyn til Officersskolen, fordi jeg tror, at man paa den Maade vil faae tilstrækkeligt uddannede Officerer, og fordi jeg tror, det er den Vej, man i de fleste andre Lande er slaaet ind paa, saa at det vil være vanstelig for os at holde os ved den tidligere Indretning, om hvilken jeg forøvrigt vil kunne sige mig selv, at den paa ingen Maade vilde finde Tilslutning i det andet Thing, og særlig her i Thinget frygtet jeg for, at Tilslutningen med Undtagelse af den ærede Landssthingsmands vilde blive ringe. Den ærede Landssthingsmand mente, at disse Officerer ikke vilde faae en tilstrækkelig militær Uddannelse. Han paaviste, at deres hele militære Uddannelse var den 6 Maaneders Rekruttid, som er foreskrevet, for saa vidt de ere ved Jobfolket, og derefter den i Paragraferne om Officersskolen foreskrevne Tid paa Officersskolen, saa kom de ind og bleve Befalingsmænd, og det var betænkeligt at gjøre saa unge Mennesker til Befalingsmænd, idet en mindre taktfuld og en mindre sikker Optræden fra deres Side let vilde kunne bidrage til at svække Disciplinen. Men jeg maa henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at det jo ikke er saa ganske kort en Tid, disse unge Mænd tilbringe paa Officersskolen, og at Officersskolens Bestemmelse ikke alene er at bibringe dem de nødvendige Kundskaaber, men ogsaa at lære

dem militær Disciplin og Tugt, og veilede dem i de Pligter, som paahvile dem som Befalingsmænd, og som følge deraf vilde de først efter en vis Tjenestegjøren blive Sekondlieutenanter. Endelig skulde de efter de andre Bestemmelser i Lovforslaget gjøre en toaarig Tjeneste som Sekondlieutenanter, inden de kunne blive Premierlieutenanter, altsaa faste Officerer, og da de som Sekondlieutenanter ere i en underordnet Stilling og bestaaende under Die af deres Foresatte, tror jeg ikke, at man behøver at befrygte nogen mindre taktfuld Optræden fra deres Side, i det mindste ikke i den Grad, at det kan udøve nogen skadelig Indflydelse paa Disciplinen eller blive til nogen som helst Ulempe for de Personer, der blive stillede under deres Kommando. Den ærede Landssthingsmand mente, at Tilgangen til Clevfskolen var aftagen noget. Han frygtede for, at dersom Bestemmelsen i Regjeringens forslag skulde faae Lovskraft, vilde denne Aftagen i Tilgangen væsentligere stige. Man har sat denne Bestemmelse ind om, at de unge Mennesker, som have gennemgaaet Skolen, skulde paatage sig en noget længere Tjenestetid som Underofficerer eller som Befalingsmænd end den, der er fastsat i den nu gjældende Hærlov, fordi man finder det billigere, at de unge Mænd, der blive opdragte paa Statens Bekostning, som Vederlag derfor yde en Tjeneste som Underofficerer, en Klasse af Befalingsmænd, til hvilken Tilgangen, som bekendt, er meget ringe. Jeg tror ikke, det er nogen ubillig Fordring, og jeg tror heller ikke, den vil skade Tilgangen til Clevfskolen. Jeg mangler i dette Dieblik de fornødne Oplysninger om, hvorledes Tilgangen i de sidste Aar har været til Officersskolen, saa at jeg hverken kan modsigge eller erkjende Rigtigheden af den ærede Landssthingsmands Udtalelser, men det kan jeg kun sige, at har Tilgangen været ringe, er man bestemt ikke gaaet til den Udvei at antage Clever, som ikke vare kvalificerede til at blive optagne. Den ærede Landssthingsmand spurgte dernæst Ministeren, om han ansaa den Bestemmelse, der staar i Regjeringens forslag, dersom dette fik Lovskraft, for at have tilbagevirkende Kraft med Hensyn til de Clever, som findes nu paa Clevfskolen. Nu maa jeg sige, at Udfigterne til en meget snarlig Gjenneførelse af Hærloven ere just ikke saa glimrende, at man behøver at nære nogen Ængstelse i saa Henseende; men jeg skal kun udtale dette, at denne Lov vil lige saa lidt som nogen anden Lov faae tilbagevirkende Kraft, hvor der er indgaaet tidligere bindende Overenskomster, der medføre visse Forpligtelser og visse Rettigheder. — Jeg tror, at jeg nu omtrent har omtalt samtlige de Udtalelser, som idag ere fremkomne her i Thinget, og jeg skal derfor slutte.

Jouquières: Det er blot en kort Bemærkning, jeg vil gjøre. Jeg har vistnok udtalt mig paa en mindre tydelig Maade, dersom det